Lietas arhīva Nr. KA06-0132-20/2
ECLI:LV:ZAT:2020:0522.11905000619.3.S

Krimināllieta Nr.11905000619

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2020.gada 22.maijā

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents Raimonds Rinčs
tiesneši Inga Akmeņlauka un Juris Siliņš

apelācijas kārtībā rakstveida procesā iztiesāja krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. D/, personas kods /personas kods/, aizstāves Petras Janules apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas (Jelgavā) 2020.gada 18.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 18.februāra spriedumu apsūdzētais /pers. D/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu.

Turklāt /pers. D/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 1 mēnesi, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu 6 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, pēc vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 2 gadiem 2 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks no 2019.gada 26.februāra līdz 2019.gada 28.februārim.

Piemērotais drošības līdzeklis - nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzeklis - aizliegums izbraukt no valsts atstāts līdz spriedums stāsies spēkā.

No /pers. D/ par labu valstij piedzīti procesuālie izdevumi 385 *euro* par aizstāves P.Janules darbu.

Ar Zemgales rajona tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. D/ atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka neatļauti realizācijas nolūkā iegādājās, pārvadāja, glabāja un realizēja psihotropo vielu.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2019.gada 26.februārī, izmeklēšanas laikā konkrēti nenoskaidrotā laikā un vietā, /pers. D/, Rīgā, Rīgas Centrāltirgus teritorijā, no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas, neatļauti, realizācijas nolūkā, iegādājās 0,1814 gramus psihotropās vielas - amfetamīna.

Turpinot savas noziedzīgās darbības, /pers. D/ realizācijas nolūkā minēto psihotropo vielu - amfetamīnu nelikumīgi glabājot pie sevis, ar vilcienu "Rīga - Jelgava" pārveda uz Jelgavu.

2019.gada 26.februārī pirms plkst. 20.30, /pers. D/, izmeklēšanas laikā konkrēti nenoskaidrotā laikā, /adrese/ (pie Meiju ceļa un Satiksmes ielas krustojuma) neatļauti to realizēja speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējam.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumiem Nr.847 "Par Latvijā kontrolējamām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" amfetamīns ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta psihotropā viela (I saraksts).

Saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2. pielikumu "Kritēriji nelikumīgā apritē esošo narkotisko un psihotropo vielu un zāļu, kā arī vielu, kas var tikt izmantotas narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgai izgatavošanai (prekursori), iedalījuma apmēriem" 0,1814 grami amfetamīna pārsniedz apmērus, pēc kuriem tie atzīstami par nelieliem.

Zemgales rajona tiesa atzina, ka ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. D/ atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka neatļauti iegādājās, pārvadāja un glabāja psihotropās vielas, bez nolūka tās realizēt.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2019.gada 26.februārī, izmeklēšanas laikā konkrēti nenoskaidrotā laikā un vietā, /pers. D/ Rīgā, Rīgas Centrāltirgus teritorijā, no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas, neatļauti, bez nolūka realizēt, iegādājas 0,2847 gramus psihotropās vielas - amfetamīna.

Turpinot savas noziedzīgās darbības /pers. D/ bez nolūka realizēt, minēto psihotropo vielu - amfetamīnu nelikumīgi glabāja pie sevis, ar vilcienu "Rīga - Jelgava" pārveda uz Jelgavu. Pēc kā /pers. D/ daļu no iegādātās vielas, 0,1803 gramus psihotropās vielas - amfetamīna glabāja pie sevis, bez nolūka realizēt, līdz brīdim, kad 2019.gada 26.februārī plkst.20.30 /adrese/tika aizturēts un personas kratīšanas laikā minētā psihotropā viela tika izņemta, bet atlikušo daļu 0,1044 gramus psihotropās vielas - amfetamīna, bez nolūka realizēt, turpināja glabāt savā dzīves vietā /adrese/, līdz brīdim, kad 2019.gada 26.februārī plkst.23.06 kratīšanas laikā minētā viela tika atrasta un izņemta.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumiem Nr.847 "Par Latvijā kontrolējamām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" amfetamīns ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta psihotropā viela (I saraksts).

Saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2.pielikumu "Kritēriji nelikumīgā apritē esošo narkotisko un psihotropo vielu un zāļu, kā arī vielu, kas var tikt izmantotas narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgai izgatavošanai (prekursori), iedalījuma apmēriem" 0,2847 grami amfetamīna pārsniedz apmērus, pēc kuriem tie atzīstami par nelieliem.

Zemgales rajona tiesa atzina, ka ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētā /pers. D/ aizstāve P.Janule. Aizstāve norāda, ka /pers. D/ noteiktais galīgais sods ir pārāk bargs, tas neatbilst Krimināllikuma 35.pantā noteiktajam soda mērķim. Krimināllieta pirmās instances tiesā iztiesāta bez pierādījumu pārbaudes. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu apsūdzētais izvēlējās sadarboties tiesas izmeklēšanas laikā, tādējādi vienkāršojot tiesas izmeklēšanu. /pers. D/ izdarījis secinājumus, turpmāk nepārkāps likumus un neizdarīs noziedzīgus nodarījumus. Ievērojot norādīto, aizstāve lūdz atcelt spriedumu un apsūdzētajam mīkstināt noteikto sodu. Lūdz nodrošināt apsūdzētajam aizstāvi un lietu izskatīt rakstveida procesā.

Apsūdzētā /pers. D/ aizstāve P.Janule Zemgales apgabaltiesā iesniedza arī rakstveida viedokli, kurā norāda, ka pašlaik apsūdzētais nepārkāpj likumu, nav izdarījis jaunus noziedzīgus nodarījumus, ir sapratis sevis izdarītā noziedzīga nodarījuma ļaunumu, kas saistīts ar nelegālu narkotisko vielu izplatīšanu un glabāšanu, tāpēc ir panākts Krimināllikuma 35.pantā noteiktais soda mērķis. Norāda, ka apsūdzētais strādā algotu darbu un aprūpē māsu, kura ir invalīde. Aizstāve lūdz atcelt spriedumu un mīkstināt apsūdzētajam noteikto sodu.

Citas personas, kuru intereses un tiesības aizskar apsūdzētā /pers. D/ aizstāves apelācijas sūdzība, iebildumus vai viedokli par apelācijas sūdzību nav iesniegušas.

Sakarā ar to, ka /pers. D/ aizstāves P.Janules apelācijas sūdzībā izteikts lūgums tikai par noteiktā soda mīkstināšanu un to, ka krimināllieta pirmās instances tiesā iztiesāta bez pierādījumu pārbaudes un apsūdzētajam noteiktais brīvības atņemšanas sods nepārsniedz piecus gadus, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punktu, lieta apelācijas instances tiesā noteikta iztiesāšanai rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi apsūdzētā /pers. D/ aizstāves P.Janules apelācijas sūdzības motīvus, apsūdzētā aizstāves rakstveida viedoklī norādītos argumentus, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka Zemgales rajons tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. D/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, 253.[1] panta pirmās daļas un galīgā soda noteikšanu pēc vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, taisot šajā daļā jaunu spriedumu. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts.

No pirmās instances tiesas sprieduma redzams, ka apsūdzētais /pers. D/ savu vainu viņam inkriminētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai piekrita arī pārējie lietas dalībnieki. Ievērojot minēto un to, ka pirmās instances tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes neradās šaubas par apsūdzētā vainīgumu viņam inkriminētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, neveica pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, bet pārbaudīja apsūdzētā personu raksturojošos datus.

Apelācijas instances tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nerodas šaubas par /pers. D/ vainīgumu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā. Apsūdzētā darbības abos noziedzīgos nodarījumos kvalificētas pareizi, līdz ar to pirmās instances tiesa neizdarot pierādījumu pārbaudi, ir ievērojusi Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumus.

Vienlaikus, pārbaudot pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētajam noteikto sodu, apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa nepamatoti konstatējusi atbildību pastiprinošo apstākli - noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Krimināllikuma 27.pants noteic, ka noziedzīga nodarījuma recidīvu veido personas izdarīts jauns tīšs noziedzīgs nodarījums pēc šīs personas notiesāšanas par agrāk izdarītu tīšu noziedzīgu nodarījumu, ja sodāmība par to jaunā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī nav noņemta vai nav dzēsta likumā noteiktajā kārtībā.

Pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākli atzina, ka apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, taču spriedumā nenorādīja, pēc kura sprieduma sodāmība apsūdzētajam nav dzēsta jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdī.

No lietai pievienotajām ziņām par /pers. D/ iepriekšējām sodāmībām izriet, ka apsūdzētais iepriekš ir sodīts ar Zemgales apgabaltiesas 2008.gada 29.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas, 50.panta piektās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem 1 mēnesi, ar policijas kontroli uz 1 gadu. Spriedums stājies spēkā 2008.gada 11.novembrī, /pers. D/ atbrīvots nosacīti pirmstermiņa 2012.gada 14.novembrī, neizciestais brīvības atņemšanas sods 9 mēneši 28 dienas. Saskaņā ar policijas iestādes sniegto informāciju, papildsoda - policijas kontroles izciešanas sākums ir 2012.gada 14.novembris, papildsods izciests 2013.gada 13.novembrī. Ievērojot, ka /pers. D/ no brīvības atņemšanas soda izciešanas tika atbrīvots nosacīti pirmstermiņa un policijas iestāde uzreiz uzsāka papildsoda - policijas kontrole izpildi, sodāmības dzēšanas piecu gadu termiņš beidzās 2018.gada 13.novembrī, kas nozīmē, ka jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdī sodāmība ir dzēsta.

Turklāt apsūdzētais sodīts ar Jelgavas tiesas 2015.gada 24.februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem 20 dienām, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu. Spriedums stājies spēkā 2015.gada 7.martā, /pers. D/ atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas 2015.gada 17.martā, jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdī sodāmība ir dzēsta.

Turklāt apsūdzētais sodīts ar Jelgavas tiesas 2017.gada 14.februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.[2] panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 140 stundām. Spriedums stājies spēkā 2017.gada 25.februārī, piespiedu darbs izpildīts 2017.gada 9.maijā, līdz ar to jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdī sodāmība dzēsta.

No iepriekš norādītā izriet, ka /pers. D/ iepriekšējās sodāmības uz jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi, t.i., 2019.gada 26.februāri dzēstas, kas tika arī pareizi norādīts šajā lietā 2019.gada 28.februārī pieņemtajā izmeklēšanas tiesneses lēmumā. Jāatzīmē, ka ar 2012.gada 13.decembra likumu "Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, no Krimināllikuma 63.panta izslēgta sestā daļa, kas nozīmē, ka ar jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vairs netiek pārtraukts sodāmības dzēšanas termiņš par pirmo noziedzīgo nodarījumu.

Ievērojot, ka uz jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi iepriekšējās sodāmības dzēstas, kas anulē to krimināltiesiskās sekas, pirmās instances tiesa nepamatoti konstatēja apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli - noziedzīga nodarījuma recidīvu. Norādītā iemesla dēļ pirmās instances tiesas sprieduma daļā par apsūdzētajam noteikto sodu neatbilst Kriminālprocesa likuma 511., 512.pantā norādītajām prasībām par sprieduma tiesiskumu un pamatotību, tāpēc šajā daļā spriedums atceļams un taisāms jauns spriedums.

Nosakot sodu /pers. D/, apelācijas instances tiesa ņem Krimināllikuma 46.pantā paredzētos soda noteikšanas principus, t.i., nosakot soda veidu, ņem vērā izdarīto noziedzīgu nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet nosakot soda mēru, ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajā un ceturtajā daļā paredzētajai noziedzīgu nodarījumu klasifikācijai, apsūdzētais izdarīja mazāk smagu un smagu noziegumu.

Izdarīto noziedzīgu nodarījumu raksturs apdraud vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā. Ņemams vērā, ka neatļautas darbības ar narkotiskajām vielām rada bīstamas sekas savai un citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību un veicina narkomānijas izplatību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālas problēmas, vienlaicīgi apdraudot citu sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselā vidē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli apelācijas instances tiesa atzīst apsūdzētā savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Citus atbildību mīkstinošos apstākļus apelācijas instances tiesa nekonstatē.

Apelācijas instances tiesa nekonstatē apsūdzētā atbildību pastiprinošos apstākļus.

Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka viņš iepriekš bijis sodīts, taču sodāmības dzēstas. Apsūdzētais ieguvis vidējo speciālo izglītību, strādā algotu darbu par palīgstrādnieku, šķīries, apgādājamo personu nav, bet aprūpē māsu, kura ir invalīde, no 2004.gada atrodas narkoloģiskā kabineta uzskaitē.

Novērtējot katra izdarītā noziedzīga nodarījuma raksturu, to izdarīšanas apstākļus, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, apelācijas instances tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzētā soda mērķa sasniegšanai, tajā skaitā, lai panāktu, ka /pers. D/ un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētajam par katra noziedzīga nodarījuma izdarīšanu nosakāms brīvības atņemšanas sods, kā arī papildsods - probācijas uzraudzība.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka tikai brīvības atņemšanas sods spēs sekmēt soda mērķa sasniegšanu, tāpēc nav pamata noteikt citu sodu, kas nebūtu saistīts ar brīvības atņemšanu. Tāpat tiesa nesaskata pamatu noteikt apsūdzētajam brīvības atņemšanas sodu izciest nosacīti, jo, vērtējot noziedzīgu nodarījumu raksturu un apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, tiesa negūst pārliecību, ka sodu neizciešot, apsūdzētais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Papildsods - mantas konfiskācija apsūdzētajam nav nosakāms, jo ar pirmās instances tiesas spriedumu tas nav noteikts, turklāt Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas soda sankcijā tas nav paredzēts kā obligāts, arests apsūdzētā mantai nav uzlikts, kā arī lietā nav ziņu par to, ka apsūdzētajam piederētu kāda manta vai finanšu līdzekļi, kurus varētu pakļaut konfiskācijai, ņemot vērā Krimināllikuma 42.panta trešās daļas nosacījumus.

Nosakot soda mēru par katru noziedzīgu nodarījumu, tiesa ņem vērā, ka ir konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis un nav konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis. Sakarā ar to ka apelācijas instances tiesa nekonstatē atbildību pastiprinošu apstākli, kādu bija konstatējusi pirmās instances tiesa, ir pamats apsūdzētajam nosakāmo pamatsodu noteikt uz mazāku termiņu, nekā to bija noteikusi pirmās instances tiesa.

Apelācijas instances tiesa izvērtē to, ka apsūdzētais pirmās instances tiesā izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā paredzētās tiesības uz sadarbību, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, proti, piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, tādā veidā sekmējot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulēšanu lietā.

Apelācijas instances tiesa ņem vērā 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā, kas pieņemts saistībā ar sodu piemērošanas praksi, izteiktās rekomendācijas vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā. Tā, kopsapulces lēmuma 31.punktā norādīts, ja persona izdarījusi vairākus noziedzīgus nodarījumus, galīgajam sodam jābūt bargākam salīdzinājumā ar sodu, ko piespriež personai, kura izdarījusi vienu noziedzīgu nodarījumu.

Sakarā ar to, ka apsūdzētais izdarīja divus noziedzīgus nodarījumus, viņam nosakāms galīgais sods pēc vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, sodus saskaitot daļēji.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nosakāmais sods par katru noziedzīgu nodarījumu, kā arī galīgais sods pēc vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem būs samērīgs un taisnīgs, atbilstošs izdarīto noziedzīgu nodarījumu raksturam un apsūdzētā personībai, kā arī pietiekams Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzētā soda mērķa sasniegšanai.

Tiesa pozitīvi vērtē apelācijas sūdzībā pausto apsūdzētā apņemšanos turpmāk nepārkāpt likumu un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, taču paši par sevi šie apstākļi nevar būt par pamatu nosakāmā soda tālākai būtiskai samazināšanai.

Vienlaikus apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa sprieduma aprakstošajā daļā neprecīzi norādīja /pers. D/ darbību juridisko kvalifikāciju, proti, spriedumā norādīta Krimināllikuma 235.[1] panta pirmā daļa, kaut gan pareizi jābūt 253.[1] panta pirmā daļa, kas pareizi norādīts gan sprieduma motīvu daļā, gan arī aprakstošajā daļā. Minētā kļūda uzskatāma par pārrakstīšanās kļūdu, kas nav būtiska un kuru apelācijas instances tiesa novērš norādot, ka /pers. D/ darbības, realizējot psihotropo vielu, pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas.

Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likumā paredzētos priekšnosacījumus apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu piedziņas par aizstāves darbu apelācijas instances tiesā, līdz ar to no /pers. D/ par labu valstij piedzenami procesuālie izdevumi par aizstāves P.Janules darbu apelācijas instances tiesā 25 *euro*, nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai izpildei no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1]daļas 2.punktu Zemgales apgabaltiesa
nosprieda

Zemgales rajona tiesas 2020.gada 18.februāra spriedumu atcelt daļā par /pers. D/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, 253.[1] panta pirmās daļas un galīgā soda noteikšanu pēc vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu.

/pers. D/ sodīt par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi 25 dienām, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu.

/pers. D/ sodīt par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu 6 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem noteiktos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu /pers. D/ noteikt, brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 1 mēnesi, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. D/ par labu valstij procesuālos izdevumus 25 *euro* par aizstāves P.Janules darbu apelācijas instances tiesā, nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai izpildei no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales apgabaltiesā.

Spriedums pieejams 2020.gada 25.maijā.

Tiesnesis referents (paraksts) R.Rinčs

Tiesneši (paraksts) I.Akmeņlauka

(paraksts) J.Siliņš